

Η εορτή των Οσίων Διονυσίου και Μητροφάνους στη Φυτειά Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Τετάρτη 9 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου και των Οσίων Διονυσίου του Ρήτορος και Μητροφάνους στη Φυτειά Ημαθίας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού γέροντος του, Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρού Παντελεήμονος του Β΄, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 22 ετών από την κοίμηση του (9 Ιουλίου 2003).

Παράλληλα, με την ευκαιρία της εορτής των Οσίων Διονυσίου και Μητροφάνους, ο Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων δεν λησμόνησε να τελέσει μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των Μικραγιαννανιτών Νικηφόρου Αρχιερέως, Διονυσίου

και Μητροφάνους των Ιερομονάχων και Αβιμέλεχ, Σπυρίδωνος και Παντελεήμονος των μοναχών.

Ο Σεβασμιώτατος κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε χαρακτηριστικά: «Καί νϋν ἐν τῇ αὐτῷ τελε-τουρ-γία τῶν ὑπερ-κο-σμίων κοινωνοῦντες μυσέων τόν Θεόν ἡμῖν ἰλεώσα-σθε, Διονύσιε ἱε-ρώτατε καί Μη-τρό---φα-νες θεόφρον, πρὸς σω-τη----ρί-αν τῶν ψυχῶν ἡ-μῶν».

Ἐορτάζουμε σήμερα τήν κοι-νή ἐορτή δύο ὁσίων καί θεοφόρων πα-τέρων πού ἔζησαν μαζί στήν ἔ-ρημο τοῦ ἁγίου Ὁ-ρους, στή Σκήτη τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης, πού ἀ-σκή--τευσαν μαζί, πού προ-σευχή-θη-καν μαζί, πού ἀνέβηκαν μέ τόν πνευματικό τους ἀγώ-να τήν κλί---μακα τῆς ἀγιο-τη-τος καί ἔφθασαν μέχρι τόν οὐρανό, ὅπου τώρα ἀ-πο---λαμβάνουν τή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί τή διαρ-κῇ κοινω-νία μέ τόν Θεό.

Καί οἱ δύο αὐτοί ἅγιοι δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τόν ὅσιο Διονύσιο τόν ρή-το--ρα καί τόν μαθητή του, τόν ὅσιο Μητρο-φά-νη, τούς ὁποίους τιμᾷ ἰδιαιτέρως ἡ ἐνορία σας.

Πῶς ὅμως κατόρθω-σαν οἱ δύο αὐτοί ὅσιοι καί θεοφόροι πατέρες νά κατακτήσουν τήν ἀγι--ότητα, ὥστε νά τι-μῶ--νται καί νά δο-ξά-ζο-νται καί ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τούς ἀνθρώ-πους;

Τό κατόρθωσαν μέ τήν προσ-πά--θειά τους νά ὁμοιά-σουν στόν Θεό. Νά ἀπε-λευθερωθοῦν, δηλαδή, ἀπό ὅ,τι τούς χώριζε ἀπό Ἐκεῖνον, καί νά τόν προσεγγίσουν, ὥστε νά γί-νουν ἀποδέκτες τῆς χάριτός του καί ἔμ-ψυχα σκηνώματα τῆς πα-ρου-σίας του.

Καί καθώς αὐτό πού χω-ρίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό εἶναι ἡ ἀ-μαρ-τία καί ὅ,τι σχετί-ζεται μέ τήν ἀμαρτία, οἱ δύο ὅσιοι ἀγωνίσθη-καν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τόν «πα-λαιό ἄν-θρω-πο», νά ἀπαλλα-γοῦν ἀπό κάθε πράξη, ἐπιθυμία καί σκέ-ψη πού δέν ἦταν ἀπόλυτα σύμ-φω-νες μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσουν μία ζωή ἐναρμονισμένη μέ τίς ἐντολές του, μία ζωή ἀφιερω-μένη σ' Αὐ-τόν, μία ζωή τῆς ὁ-ποίας κύ-ριος καί πρω-ταρ--χι-κός στόχος ἦταν ἡ προσέγγιση τοῦ Θεοῦ.

Κάποιοι ἐνδε-χο-μένως σκέ-πτονται ὅτι αὐτή ἡ προσπάθεια καί ὁ ἀγώ-νας τῶν ἀ-γίων εἶναι κά--τι πού δέν ἀφορᾷ τούς ἀνθρώ-πους πού ζοῦν μέσα στόν κό-σμο, ἀλλά μόνο τούς μο-να-χούς καί τούς ἀσκη-τές.

Κάποιοι ἴσως πιστεύ-ουν ὅτι ἡ προσέγγιση τοῦ Θεοῦ εἶναι κάτι ἀδύ-νατο καί ἀνέφικτο γιά τούς ἀνθρώπους στόν κόσμο.

Όσοι όμως συμμερίζονται αυτές τις απόψεις πλανώνται, διότι ή άρε-τή καί ή αγιότητα δέν είναι προνόμιο τών μο-να-χών ούτε υπο-χρέ--ωση μόνον εκείνων, από τήν όποία άπαλ-λάσ---σο-νται οί λοιποί χρι--στια-νοί.

Η όμοίωση μέ τόν Θεό είναι κοι-νός στόχος ό-λων τών ανθρώπων, εϊ-ναι έντολή τοῦ Θεοῦ σύμ-φυτη μέ τήν ύπαρξή μας καί ισχύει γιά ό-λους μας άνεξαιρέτως, καθώς ό Θεός μάς εϋ-πλα--σε «κατ'είκόνα καί καθ' όμοίωσίν» του.

Καί σ' αυτόν τόν άγώ-να γιά νά όμοιάσουμε μέ τόν Θεό σημαντική βοήθεια μάς προσφέ-ρουν οί άγιοί μας, άφε-νός μέ τις πρεσβεΐες τους καί άφετέρου μέ τό παράδειγμα τής ζω-ής τους. Γι' αυτό καί ή Έκκλησία μας έχει κα-θιερώσει τήν τι-μή τών άγίων, γιά νά μάς θυ--μί-ζει ποιός είναι ό τελικός προορι-σμός μας, καί νά μάς δείχνει τόν δρόμο πού όδηγεϊ σ' αυτόν.

Αυτά μάς υπενθυμίζει καί μάς διδά-σκει σήμε-ρα καί μέ τό παρά-δειγ-μα τής ζωής τών δύο έορτα-ζομένων όσίων, τοῦ όσίου Διο-νου-σίου τοῦ ρήτορος καί τοῦ όσίου Μητροφάνους, οί όποιοι δέν άπο-τε-λοῦν πρότυπο μόνο γιά τούς μονα-χούς καί τούς ά-σκη-τ-ές, αλλά καί γιά ό-λους έμάς πού ζοῦμε στόν κόσμο, αλλά έπι-διώ-κουμε τόν ίδιο στό-χο-ο μέ εκείνους, δηλαδή τόν άγιασμό καί τή σω-τηρία τών ψυ-χών μας.

Δέν έχει σημασία άν έμεΐς ζοῦμε στόν κό-σμο. Έχουμε χρέος νά άπο-μα-κρυνθοῦμε από τήν κοσμική νοοτροπία, από τις έπιθυμίες τοῦ κόσμου καί από τις συνή-θειες τοῦ κόσμου πού μάς έμποδίζουν νά πλησιάσουμε τόν Θεό.

Έχουμε χρέος νά άπο-μακρυν-θοῦμε από τόν κόσμο, διότι ό κό-σμος είναι τό έρμα εκεί-νο, τό όποιο δυσ-κο-λεύει τήν ανάβασή μας πρός τόν Θεό. Νά άπο-μακρυν-θοῦμε από τόν κόσμο, διότι τά φῶ-τα τοῦ κό-σμου, άν καί τε-χνητά καί παρο-δικά, συσκοτί-ζουν τόν όρίζο-ντα τής ψυχής μας καί άπο-μα-κρύ-νουν τό φῶς τοῦ Θεοῦ από αυτήν.

Γιά νά τό επιτύχουμε όμως αυτό χρειάζεται δι-αρ---κής προσπάθεια· χρει---ά--ζεται συνε-χής άγώνας γιά νά μήν μάς άπα-σχολεϊ ό κό-σμος, όπως καί εάν έμ-φανίζεται στόν καθέ-να μας. Νά μήν άποσπᾶ τήν προσοχή μας από τά νοήματα τοῦ Χρι-στοῦ. Νά μήν διεκδικεϊ τήν άγά-πη μας από τήν άγάπη τοῦ Θεοῦ.

Χρειάζεται όμως καί κά-τι άκόμη: χρειάζεται άγώνας γιά νά πλη-σιά-σουμε τόν Θεό. Γιά νά με-τατρέ-ψου-με τήν άπο-μάκρυνσή μας από τόν κόσμο σέ προσέγγιση τοῦ Θεοῦ, προσέγγιση πού επιτυγχά-νεται μέ τή μελέτη καί τήν έ-φαρ--μογή τών έν-το-λῶν του, μέ τήν έπι-κοινω-νία διά τής προ-σευ-χής, μέ τήν ένό-τητα διά τής μετοχής μας στή χάρη τών μυστη-ρί-ων.

Άς αποφασίσουμε, λοιπόν, νά κάνουμε αυτή τήν προσπάθεια, καί εϋ-χομαι διά πρεσ-βειῶν τών έορτα-ζο-μέ-νων άγί-ων, τών όσίων Διονυσίου τοῦ ρήτορος καί

*Μη-τρο-φά-νους, νά ἐπι-τύ-χουμε τόν στό-χο μας καί νά φθά-σουμε καί ἐμεῖς, ἐκεῖ
ὅπου οἱ δύο ὅσοι μᾶς περιμένουν, στή βασι-λεία τῶν οὐρα--νῶν.*

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ